

دارند که آن‌ها را از سایر مستندهای تولید شده در نقاط دیگر جهان متمایز می‌کند. این مستندها نه تنها به روایت تحولات نظامی و سیاسی می‌پردازند، بلکه سعی دارند تا از زاویه دید جمهوری اسلامی ایران، نقش ایران و گروه‌های مقاومت در این بحران‌ها و جنگ‌ها را به تصویر بکشند. این ویژگی‌ها و محتواها به‌طور عمده در جهت تقویت ایدئولوژی‌های خاص و پیام‌های فرهنگی، سیاسی و دینی ایران طراحی شده‌اند.

این مستندها اغلب بر جنبه‌های انسانی، دینی و مقاومتی تحولات منطقه‌ای تأکید دارند و می‌کوشند تا تصویری از مبارزات مردمی در برابر تهدیدات خارجی، به‌ویژه اسرائیل و گروه‌های تروریستی، ارائه دهند. محتوای این مستندها معمولاً در قالب روایت‌هایی از جنگ‌ها،

شهادت‌نامه‌ها، تصاویر واقعی میدان‌های نبرد و تجزیه و تحلیل وضعیت اجتماعی و سیاسی منطقه ساخته می‌شود. هدف از این نوع مستندسازی، علاوه بر نمایش حقایق میدانی، انتقال پیام‌های حمایتی و همبستگی از گروه‌های مقاومت و تقویت جایگاه ایران در منطقه است اما به‌طور کلی مهمترین ویژگی این مستندها را می‌توان در قالب‌های زیر دید:

استفاده از تصاویر واقعی و مستند: یکی از ویژگی‌های برجسته مستندهای محور مقاومت، استفاده گسترده از تصاویر واقعی و مستند از میدان‌های جنگ است. مستندسازان ایرانی معمولاً تصاویری از عملیات‌های جنگی، ویرانی‌ها، قربانیان جنگ و زندگی مردم در مناطق تحت حمله را به‌طور مستقیم و بدون پرده‌برداری‌های هنری اضافی به تصویر می‌کشند. این رویکرد، تلاش دارد تا واقع‌گرایانه‌ترین تصویر از بحران‌ها و مقاومت‌ها را به مخاطب منتقل کند.

روایت از جنگ و بحران‌ها: مستندها معمولاً به تحلیل و روایت تحولات سیاسی و نظامی در مناطق بحران‌زده لبنان و سوریه می‌پردازند. این محتواها شامل عملیات‌های نظامی، حملات هوایی، درگیری‌های زمینی، و تأثیرات آن‌ها بر مردم این کشورها هستند. همچنین، این مستندها به‌طور مفصل وضعیت اجتماعی و اقتصادی این کشورها در دوران جنگ و پس از آن را به تصویر می‌کشند.

تقویت اتحاد فرهنگی و سیاسی: در بسیاری از مستندها، روابط فرهنگی و تاریخی ایران با کشورهای محور مقاومت (مانند لبنان و سوریه) تقویت می‌شود. این مستندها به‌ویژه بر روی پیوندهای مذهبی و فرهنگی که میان ایران و این کشورها وجود دارد تأکید دارند و سعی می‌کنند تا تاریخ مشترک مبارزه در برابر تهدیدات مشترک را روایت کنند.

زندگی مردم بلکه زندگی خبرنگاران و مستندسازان را نیز در معرض خطر قرار می‌دهد. بسیاری از مناطق جنگی به‌ویژه در سوریه، تحت کنترل گروه‌های مختلف نظامی و شبه‌نظامی قرار دارند که حضور خارجی‌ها، حتی مستندسازان، را با محدودیت‌های شدید مواجه می‌کند. از سوی دیگر، گروه‌های مخالف ایران و محور مقاومت نیز ممکن است تهدیداتی علیه مستندسازان و تیم‌های رسانه‌ای ایجاد کنند که می‌تواند به آسیب دیدن تیم‌های مستندسازی یا حتی به گروگان‌گیری آن‌ها منجر شود.

ب) محدودیت‌های دسترسی به منابع: دسترسی به منابع خبری و اطلاعات در این مناطق با چالش‌های زیادی همراه است. بسیاری از مناطق درگیر در جنگ‌ها به دلایل امنیتی یا سیاسی از دسترسی رسانه‌ها و مستندسازان خارج هستند. در سوریه، به‌ویژه در مناطقی که تحت کنترل گروه‌های مسلح مخالف دولت بشار اسد هستند، محدودیت‌های شدیدی برای خبرنگاران و مستندسازان وجود دارد. این محدودیت‌ها می‌تواند شامل عدم دسترسی به منابع اطلاعاتی معتبر، جلوگیری از مصاحبه با شخصیت‌های محلی یا سرکوب تلاش‌ها برای تهیه گزارش‌های مستقل باشد. مستندسازان ایرانی که در تلاش برای ثبت واقعیت‌های میدان نبرد و زندگی مردم هستند، ممکن است با تهدیدات اطلاعاتی و سانسور شدید مواجه شوند.

ج) مشکلات مربوط به تأمین منابع مالی و لجستیکی: تولید مستند در این مناطق به‌ویژه در شرایط بحران، نیازمند تأمین منابع مالی و لجستیکی قابل توجهی است. اعزام تیم‌های مستندسازی به مناطق جنگی به تجهیزات پیشرفته‌ای مانند دوربین‌های مقاوم در برابر شرایط سخت، وسایل ارتباطی امن و تجهیزات پزشکی نیاز دارد. همچنین، تأمین هزینه‌های سفر و اقامت در مناطق پرخطر به‌ویژه در کشورهایمانند سوریه که زیر فشار تحریم‌های بین‌المللی هستند، می‌تواند با مشکلات جدی روبه‌رو باشد. این مسائل لجستیکی و مالی می‌تواند تأثیرات زیادی بر روند تولید مستند بگذارد و محدودیت‌هایی در زمان‌بندی و کیفیت تولید ایجاد کند.

د) فشارهای سیاسی و روایت‌های متضاد: مستندسازان ایرانی در این مناطق با فشارهای سیاسی و انتقادات فراوانی از سوی رسانه‌ها و کشورهای مخالف مواجه هستند. بسیاری از این مستندها روایت‌هایی حمایت‌گرایانه از ایران و گروه‌های مقاومت را ترویج می‌کنند، که این خود می‌تواند به مناقشات سیاسی و رسانه‌ای دامن بزند. رسانه‌های غربی و برخی از دولت‌های عربی معمولاً به این مستندها به‌عنوان پروپاگاندا یا

بررسی زندگی روزمره مردم در مناطق جنگی:

بسیاری از مستندهای ایرانی به زندگی مردم در مناطق جنگی می‌پردازند و از دیدگاه انسانی و اجتماعی، وضعیت معیشتی و روانی آن‌ها را به تصویر می‌کشند. در این مستندها، علاوه بر تصاویر جنگی، بخش‌هایی نیز به تلاش‌های مردم برای بازسازی و مقاومت در برابر بحران‌ها اختصاص دارد.

تحلیل رفتار و تصمیمات سیاسی: برخی از مستندهای تولیدی ایرانی به تحلیل رفتارهای سیاسی کشورهای مختلف و همچنین تصمیمات کلیدی ایران در حمایت از محور مقاومت و گروه‌های اسلامی می‌پردازند. این مستندها به‌ویژه بر روی حمایت‌های نظامی، اقتصادی و دیپلماتیک ایران از گروه‌های مقاومت در سوریه و لبنان تأکید دارند.

چالش‌ها و محدودیت‌ها در تولید مستند

ساخت مستند در مناطق جنگی و پرنش مانند لبنان، سوریه و دیگر بخش‌های محور مقاومت با چالش‌ها و محدودیت‌های متعددی روبه‌رو است که می‌تواند فرآیند تولید را پیچیده‌تر و دشوارتر کند. این چالش‌ها به‌طور کلی از دو جنبه امنیتی و عملیاتی قابل بررسی است و مستندسازان باید با دقت و حساسیت خاصی به این مسائل توجه کنند تا بتوانند مستندهایی معتبر و قابل انتشار تولید کنند.

الف) چالش‌های امنیتی: یکی از بزرگترین چالش‌ها در تولید مستند در این مناطق، مسائل امنیتی است. مناطق جنگی همواره تهدیدات جدی برای تیم‌های مستندسازی به همراه دارند. در جنگ‌های سوریه و لبنان، حملات هوایی، بمباران‌های هوشمندانه و درگیری‌های زمینی، نه تنها

مستندهایی که در این مناطق توسط مستندسازان ایرانی تولید می‌شوند، عمدتاً بر اساس نگاه جمهوری اسلامی ایران به تحولات این کشورها ساخته می‌شوند. این مستندها معمولاً از زاویه حمایت ایران از گروه‌های مقاومت و نقش آن در برقراری امنیت منطقه‌ای روایت می‌کنند